

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182262352/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

Galé, som den fremmedsigte Natur havde nægtet dem, og som ikke alene denne Lykke vel være en aynodens Antorevighed værd?

Mine Læsere derimod flyder jeg Takfuldt af mere end én Aarsag: nogle, fordi de slet intet sige om mine Blade, hvormed ganske ogsaa min Naturfærlighed bedst er tjent, da jeg i sin Tid har Lov til at fortolke deres Tavshed til min Fordel; andre derimod flyder jeg Tak, fordi de give dem en forskjellig Rang og Klassifikation. Somme samtænkner dem med Aftenposten; andre kalde dem et politisk Nisejern, hvilket er en større Vær, end jeg nogen Sinde havde formodet mig, da jeg med al min Anstøtighed aldrig har ønsket at anse dem for mere, end for en politisk Spøke. Man behøvede mig lidt nøjere at eftertanke Sagen og se da, om jeg ikke har Ret. Den politiske Stov, Rusk og Uretlighed ligger saa dybt indgravet i Statens Legeme, at en Rask eller et Nisejern nu er det allermildeste Middel til at stoppe det af: men hvem tør vel bruge disse Instrumenter, naar de, hvis Rigt det er at bruge dem, selv finder Fordel ved at lade Gravruken saa Overhaand. Staten ligner et stort Menneske, der ikke kan kureres, med mindre der kommer lidt Jergift i hans Medicamenter, hvilket Apothekeren ikke maa udlevere uden Doktorsens Afskrift, men naar nu Doktoren tillige er Præst og, efter anstillet Beregning, bestæder, at han vil fortjene meget mere ved Siggærditen over den syge end ved at helbrede ham, saa faar sandelig Patienten de i Herrens Fred. Jeg tør altsaa med temmelig Sikkerhed sverge paa, at hverken jeg eller nogen anden, meget saa undtagne, har udrettet eller vil nogen Sinde blive i Stand til at udrette andet med vores politiske Stevskifte, for at beholde det samme Ord, end at vi ganske en og anden Gang har opholdt en eller anden Edderkop i ti Minutter fra at spinde videre paa sin Væv.

For nu at komme til min Materie igjen, saa var den høje, skumte, sorte Mand, i hvis Hænder jeg faldt, ingen anden end en Angiver, som levede ret godt af sine Medmenneskers

Ulykke, og som havde kræstret sig af Agtelse i Staten, saa snart som han kom uden for Løddens Stranker, for derimod at kunne drikke sig fuld hver Aften paa en Vinkelede og hver Søndag spise sig Retter Mad, samt sørge deres Antal i Proportion af de Mennesker, som han ved sin Jær for Statens Vel og Lidkærlighed i at opfylde sine Pligter bragte til at leve ved bare Vand og Brød.

Denne Mand vandrede nu omkring i sit Kald, men meget bekymret over, at Naturen ikke havde skænket ham mere end ét Ansigt, hvilket til hans Skade nu var bleven saa almindelig kaffendi, at der i hele Kjøbenhavn ikke var en eneste Kjøbmand, paa hvis Kontor man ikke kunde finde hans Silhouette, hvorefter han ogsaa havde begyndt at tage sin Agtelse paa det eneste Sted, hvor han hidindtil havde vedligeholdt den.

Den Gave, som jeg altid har bejhdet, at kende mine Perflabers Forskning, Tankemaade og Lemmeligste Anfiggendeheder, har sat mig i Stand til at levere mine Læsere denne Mandts Levedesbeskrivelse, hvilket jeg haaber alle vil være dem ubehageligt. Frygt for Afkætning paa disse Blade er den eneste Aarsag, hvorefter Mandens Silhouette ikke medfølger; jeg har derfor bestemt at se dermed til et andet Oplag; med det tredje forøgede og forbedrede Oplag skal hans Bryfdebillede og flere berømte Personers Portrætter, som i disse Blade blive nævnedes, leveres stufne af den samme dædelige Mand, som stikker Kjøbenhavns Skilderi og ulykkelige Handwerker; dersom jeg er saa lykkelig at overleve det fjerde Oplag, da skal deres hele Korpus illumineret medfølge. Men da jeg ved dette Oplag har i Sinde at sørge for, at alting kan blive saa nitid som muligt, og det er bleven mig jagt af Ewalds Skrifters Udgivere, samt Besørgerne af Lommebogen for Skuespiltændere for Aar 1786, at man her i Danmark ingen gode Kobbere

Ewalds Skrifters Udgivere o. s. v. I Fortalen til tredje Bind af Ewalds Skrifter oplyser Forfatteren Chr. O. Proft, at han havde modt Kiflag og Demagtelse alle Vegne hos Kunstfademiets Medlemmer, da han udfordrede dem til at illustrere Bærket, hvorefter Kobbene